

Epitalami de Safo

Em sembla igual als déus aquell home qui s'asseu davant de tu i t'escolta de la vora, com dolçament parles i rius amablement; la qual cosa m'esbalaeix el cor dins el pit, car tot seguit que et miro, la veu tota se me'n va.

I la llengua se'm paralitza, i un foc subtil em corre per sota la pell, i no veig res amb els ulls, i hi ha un bronziment dins les meves oïdes. I la suor em raja, i tota soc presa de tremolor, i esdevinc més pàl·lida que l'herba, i tota semblo que estigui a punt de morir..

.(traducció de Carles Riba)